

[Inge Krogh]

område sammen med Judæa og Samaria og kongeriget Jordan til en arabisk-palæstinensisk stat. Andet resultat kan man ikke komme til. Det er måske også det, der er skyld i, at kong Hussein ikke var interesseret i forhandlinger med PLO.

Tiden må være inde til at se, at der ikke kan skabes fred med PLO, men langtfra alle palæstinensere er PLO-sympatisører. Mange har efterhånden indset det udsigtsløse i PLOs holdninger og politiske mål. Landsbyligaerne og andre moderate og forhandlingsvenlige palæstinensere fortjener langt større opmærksomhed end PLO. Alene landsbyligaerne repræsenterer ca. 70.000 palæstinensere. Det vil med tiden blive en meget realistisk forhandlingspartner.

En løsning må være en anerkendelse af såvel israelernes som arabernes ret til at leve i disse områder, men der må findes en orden, som indebærer, at den ene part ikke dominerer over den anden. En sådan orden skulle det være muligt at finde på grundlag af Camp David-aftalernes princip om fuldt selvstyre for araberne i det nævnte område.

Men Mellemøsten er ikke blot et problem set i forhold til Israel, men et sted, hvor supermagterne hver for sig søger at få indflydelse. Det gælder ikke mindst omkring Den Persiske Golf med de rige oliekluder, hvor Sovjet har stærk militær opbygning, i Afghanistan, Syrien, Sydyemen og Etiopien.

Som forholdene i Afghanistan må også forholdene i Polen bekymre stærkt. Kristeligt folkeparti ser på Sovjetunionens dominerende rolle som i strid med FN-pagten. Vi mener, det må være vigtigt at udvide samarbejdet både økonomisk og kulturelt med de østeuropæiske lande for om muligt at hjælpe dem ud af afhængigheden af Sovjet.

Som den vestlige verdens ledende stormagt har USAs udenrigspolitiske indflydelse betydning for hele den vestlige verden. Kristeligt folkeparti mener, at der fortsat bør ske udbygninger og konsultationer og forhandlinger mellem USA og de vestlige samarbejdspartnere, så man kan finde holdninger i de internationale spørgsmål. Vi må sætte spørgsmålstejn ved USAs indflydelse i Mellem- og Sydamerika. Vi må sammen med udenrigsministeren håbe på, at der virkelig kommer forhandlinger i gang i dette område, så der kan komme demokratiske løsninger og

også respekt for menneskerettighederne i disse områder.

Kristeligt folkeparti må tage stærkt afstand fra det umenneskelige apartheidsystem i Sydafrika. Det hvide mindretalsstyres magtmopol må brydes til fordel for flertallet, og der må styres på demokratisk grundlag med lige rettigheder for alle uanset race. EF-virkosomheder bør pålægges at gå foran med hensyn til løn og arbejdsforhold for deres ansatte i sydafrikanske virksomheder, og der må lægges vægt på, at EF-virkosomhederne nøje overholder ILO-bestemmelserne. Sydafrikas ulovlige tilstedeværelse og kontrol med Namibia må bringes til ophør. Kristeligt folkeparti støtter den Namibiaplan, som er vedtaget af FN's Sikkerhedsråd på initiativ af en række vestlige lande.

Som udenrigsministeren har sagt, har vi allerede haft en u-landsdebat, og jeg vil derfor ikke gå nærmere ind på det emne. Kristeligt folkepartis forhold til u-landspolitik er velkendt. Vi ønsker, at den del af bruttonationalproduktet, der bruges til u-landsbistand, så hurtigt som muligt bringes op på 1. pct., og jeg ser med tilfredshed, at den sidste u-landsdebat resulterede i, at der ikke længere er en fastfrysning af bidragene til UNDP.

Ingerlise Koefoed (SF):

I går havde vi her i folketinget besøg af to repræsentanter for mødrene og bedstemødrene fra Plaza de Mayo. Det er de argentinske kvinder, der gennem demonstrationer og under stor personlig offervilje modigt sætter alt ind på at finde ikke bare deres egne forsvundne børn og børnebørn, men alle de mange mennesker, som er forsvundet, slettet fra jordens overflade af juntastyret. Mødet med de to bedstemødre var meget bevægende og meget oplysende, og det rejste selvfølgelig hos nogle af os nogle spørgsmål, som jeg gerne vil give videre til udenrigsministeren.

I de sidste par år har der her i landet den sidste torsdag i hver måned været en demonstration foran den argentinske ambassade, og i vinter var der en særlig protestmarch af danske bedstemødre fra Kongens Nytorv til den argentinske ambassade. Både de månedlige demonstrationer og den specielle bedstemoderdemonstration har tre formål. De vil henlede den danske befolknings opmærk-